

GŁOS NARODU

NIEDZIELA	CENA Kru: w Krakowie i na prowincyi 1 Markę.					CENY OGŁOSZEN
	Przedpłata wynosi:	W Krakowie	Na całym obszarze Państwa polsk.	Za granicą	Przedpłata za rok dla nauczyciela Ludowego	
16. MAJA 1920.	Miesięcznie	Mark 24	Mark 24	Mark 30	Mark 20	Za pierwsze (za pierwsze) lub jego miejsce) Mk 5— Za drugie (za drugie) . . . . . 3— Nadzwyczajne (za pierwszą stronę) . . . . . 5— Znakomity (za pierwszą stronę) . . . . . 7— Pół (za 1/2 strony) . . . . . 3— Znakomity (za pierwszą stronę) . . . . . 10— Znakomity (za pierwszą stronę) . . . . . 10— Znakomity (za pierwszą stronę) . . . . . 10—
NR. 116. — ROK XXVIII.	Redakcja (tel. Nr 190) i Administracja (tel. Nr 3344): Kraków, ul. św. Krzyża 11. — Drukarnia ul. św. Tomasza 25. (tel. Nr 3344).					

Enuncyacja Episkopatu polskiego w sprawie uchwały o patronacie.

W sprawie uchwały z dnia 4 marca b. r. dotyczącej się prawa patronatu kościelnego, wyśtosował Jego Eminencya N. Kardynał-Prymas do Pana Prezydenta Ministrów następujące pismo:

Do Pana Prezesa Ministrów w Warszawie.

Z powodu uchwały, powziętej na 126 posiedzeniu Sejmu Ustawodawczego z dnia 4 marca 1920 r. w sprawie patronatu kościelnego, Komitet Biskupów w imieniu Episkopatu Polskiego uważa za swój obowiązek zakomunikować:

- ponieważ Kościół, oparty na wiekowym doświadczeniu, widząc zle skutki

prawa patronatu, uznał za konieczne dążyć do zniesienia istniejącego prawa patronatu i zakazać na przyszłość tworzyć nowe patronaty (can. 1450. § 1), 2. ponieważ uchwała Sejmu Ustawodawczego w sprawie patronatu wkroczyła w wewnętrzne życie Kościoła i jest niezgodna z jego wolnością,

przeło Episkopat oświadcza, że w sprawie patronatu kościelnego stoi i stać będzie na stanowisku kodeksu prawa kanonicznego.

Warszawa, 15 kwietnia 1920 r.

(podp.) + Edmund Karł. Dalbor, Prymas.

Budowa polskiej szkoły.

(wywiad z ministrem Łopuszańskim).

II.

W dalszym ciągu naszej rozmowy przyszedł do zagadnień reorganizacji nauki w Rzeczypospolitej. W ostatnich czasach byliśmy świadkami powstania nowych uniwersytetów w kilku śródziemnych polskiego umysłowego życia. Profesorowie dostarczali tym nowopowstałym uczelonom dwa tylko ogniska polskiej nauki: uniwersytet krakowski i lwowski. Profesorowie tych uniwersytetów opuszczali dotychczasowe placówki swej działalności naukowej i spieszyli obejmować katedry w Warszawie, dalej nad Wartą i Niemnem. Fakt wskazywał na dążeń, świętą tradycję mających uźródło w polskiej, jest bez wątpienia radosny. Ale, czy ten obecny ilościowy wzrost szkół wyższych nie nasuwa obawy o obniżenie się ogólnego poziomu tych uczelni?

— Otwórka taka — odpowiadał p. Łopuszański — a nawet wyrażenie niebezpieczeństwa istnieje niewątpliwie. W czasach bezpośrednich przed wojną i w czasie samej wojny śmierć zabierała wielką ilość wybitnych sił naukowych. To, oraz wspomniane przez pana przenoszenie się profesorów z istniejących uczelni do nowozałożonych uniwersytetów, zwinęło dotychczasowych warsztatów i ośrodków pracy naukowej, obniżyło poziom i oziębilo atmosferę tych uczelni. Refleksje jednak na temat, czy nie za dużo na naszę szły stworziliśmy wyższych uczelni, byłoby jawne — i to nie tylko dlatego, że są spóźnione, lecz przede wszystkim dlatego, że to, co się stało — stać się miało. Otwarcie polskich wyższych uczelni w Warszawie, potem w Poznaniu i Wilnie było koniecznością nie tylko naukową, ale i polityczną. Nie było tej konieczności w Lublinie — ale założenie i otwarcie tego uniwersytetu doszło do skutku jedynie dzięki inicjatywie i ofiarności prywatnej. Niebezpieczeństwem obniżenia poziomu naukowego w polskich najwybitniejszych uczelniach, zaniechania działalności przedwojennych, przez intensywnie popieranie nauki tam, gdzie istniała już większość skupienia naukowo lub ich zaginięciem, gdzie istnieją tradycje twórczości naukowej, gdzie są warunki naturalne pod postacią warsztatów naukowych, bibliotek, pracowni i t. d. Ośrodku takie pragnie ministerstwo wzmacniać przez wydanie dotacji, tworzenie nowych katedr, czy asystentur, przez mianowanie odpowiednich ludzi. Wszelkie wysiłki i ofiary w tym kierunku muszą być robione: chodzi tu bowiem o ratowanie nauki i kultury polskiej, rozpryskającej się w gruzy pod ciężarami stanu wojennego. Zaznaczam jednak, że wobec autonomii szkół wyższych, oraz wobec subtelności zagadnień, o które chodzi, wskazaniem jest, aby inicjatywa do wielkiej planowej akcji wyszła w pierwszym rzędzie z grona profesorów wyższych uczelni. Ministerstwo taka inicjatywa całą siłą popiera, odpowiednią akcją zorganizuje i przeprowadzi.

— Z jednym jeszcze pytaniem pragnąłbym się zwrócić do p. ministra. Dotyczy ono sprawy podtrzymania, jeżeli już nie wznowienia ruchu wydawniczego. Sprawa ta, jedna z najważniejszych i najżywczych kwestii polskiej nauki, przedstawia się naprawdę groźnie. Książka polska przeżywa obecnie ciężki bardzo kryzys. Zapotrzebowanie jej wzrasta ogromnie i dawny nakład jest na wyczerpaniu — a nowe edycje nie tylko że należą do rzadkości, ale naderaz droższe tych nowo wydawanych książek uniemożliwia korzystanie z nich szerokim warstwom czytającego ogółu. Co ministerstwo oświadcza na ten temat, aby umożliwić kontynuowanie pracy naukowej przez popieranie wydawnictwa naukowego?

— Ministerstwo oświadcza już w ubiegłym okresie budżetowym rozporządzało poważniejszymi kwotami na popieranie nauki. Kwoty to obrócono na stypendya, zasiłki na przeprowadzanie badań i prac naukowych, na zasiłki dla towarzyszy naukowych. Jakoteż na popieranie wydawnictwa. W obecnym okresie budżetowym starczyło się ministerstwo o uzyskanie na te cele większych kredytów i sądzi, że będzie w stanie najpilniejszym potrzebom na tem polu sprostać. Najważniejszym może powodem obecnego kryzysu książki jest brak papieru, względnie jego wielka drożyzna. Jest ono niewątpliwie wielkim niebezpieczeństwem dla rozwoju nauki polskiej. Aby temu zapobiedz, ministerstwo oświadcza, że w porozumieniu z ministerstwem handlu i przemysłu, dzięki popieraniu którego ma uzyskać pewną ilość papieru drukarskiego z zagranicy, oraz powa-

żąc część krajowej produkcji i to po cenach znacznie niższych od cen rynkowych. Później ten będzie ministerstwo przydzielało temu instytucjom i firmom, które mają się podjąć wydawnictwa podręczników lub dzieł naukowych. Dzięki temu prace i dzieła naukowe będą mogły być wydawane i również cena ich będzie dostępną. Sądzę, że ministerstwo uda się zapewnić możliwość wydania każdej publikacji naukowej, która na ogłoszenie zasługuje.

TAD. K.

Z dni grozy w Winnicy.

(z naszego specjalnego korespondenta).

Winnica, dnia 10 maja 1920.

Winnica, miasto położone nad Bugiem, na linii kolejowej do Kijowa, znajdujące się mniej więcej w środku prawobrzeżnej Ukrainy, należy do największych miast na Ukrainie i staje się obecnie, znaną i dobrze można osiągnąć bezpiecznie w Kijowie, ośrodkiem życia państwowego i kulturalnego Ukrainy. Winnica jest także ośrodkiem kultury polskiej na Podolu. Podążając więc śladem naszej zwycięskiej armii, przybyłem do Winnicy, gdzie udało mi się zebrać dużo ciekawego materiału, odnoszącego się do bolszewickiej gospodarki w tym mieście i martyrologii, jaką przeszli pod rządem czerwonego terroru tłumy Polacy. O przebiegu walk nie piszę, bo to ma być w komunikacie.

Winnica przeszła za czasów bolszewickich, takie okropności i męczarnie, że wierzę się nie obrać, iż coś podobnego mogło się zdarzyć w 20 wieku. Bolszewicy, rozumiejąc dobrze, że tu się skupia całe życie kulturalne i ekonomiczne naszego obywatelstwa, dążyli i trzębili się płocząc z wszelką bezwzględnością.

Po krótkim pobycie w marcu 1918 r. ukazał się bolszewicy tutaj po raz drugi mniej więcej za rok. Pierwszym czynnym wyrażającym się było nadożenie na miasto kontrybucji 10 milionów rubli. Aby mieć gwarancję zapłacenia tej kontrybucji, władze zostali zakładnicy. Zadowolono się z nimi krótko: kto miał z czego zapłacić, zostawał uwolniony, kto zaś nie miał — szedł na śmierć. W ten sposób rozstrzelano około 30 osób. Były to pierwsze ofiary — zapowiedź następnych.

Bolszewicy zorganizowali w Winnicy Gubernialny Komitet wykonawczy, którego prezesem był sławny Tamogrodzki, członkami przeważnie żydzi i robotnicy. Próż tego utworzone rewolucyjny trybunał oraz osławioną „czerezwieczajkę”, późniejszą katownię polskiej i ukraińskiej ludności. Prezesem tej instytucji został żyd Biller, zwany „krzywym”.

Jedną ostoją mieszkańców polskich był początkowo konsulat polski, który w chwilach prześladowania polszczyli się z konsulem holenderskim. Konsulat ten, z azu jako polski, potem jako holenderski, miał za zadanie ochronę życia i mienia Polaków i Holendrów, oraz ułatwić im wyjazd i powrót do kraju. Konsulat ten odgrywał ważną rolę i w wielu sprawach interweniował jako świadek i mediator, jednak zaczęły władze bolszewickie coraz mniej na niego zwracać uwagi, aż wreszcie w maju 1919 roku wraz z innymi konsulatami rozprężyły i zniszczyły.

Łudność, a zwłaszcza Polacy byli zupełnie bezbronni. Rozpoczęły się aresztowania i rozstrzelania. Aresztowani, nad którymi paściwono się w nieludzki sposób i torturami zmuszano do zeznań, siedzieli zazwyczaj w więzieniu po parę miesięcy. Codziennie bito ich ciężkimi deskami, nabijaniem gwoździ, po pięciach i po głowie. Wytykanie paznokci było operacją również „poprawdzoną”. W więzieniu odbył się niesłychany albo do trybunału rewolucyjnego, albo do kolegium czerezwieczajki. W pierwszym wypadku można było ocalić życie, wyrok bowiem był niekiedy skazujący na śmierć, w drugim wypadku rozstrzelanie było niemiłunkiem. O ile przed trybunałem rewolucyjnym przeprowadzano przynajmniej parodję rozprawy sądowej, o tyle „czerezwieczajka” nie uważała za stosownie tracić czasu na przesłuchanie świadków, lub oskarżonego, lecz zaczęła wydawać wyrok śmierci.

Pierwsze przesładowania odbywały się pod hasłem walki z burżuazją. Padali więc ofiary nie tylko Polacy, jak Rosjanie i Ukraińcy. Wkrótce atoli zaczęło zwracać baczniejszą uwagę na Polaków. Rozpoczęto urządzać po domach polskich rewizje, które nigdy prawie nie dawały żadnego rezultatu, okrom tego, że dostrzeżali żołnierzy okazywali do rabunku. Szczególniej wzrosły się przesładowania z chwilą, kiedy bolszewicy wpadli na trop Polskiej Organizacji Wojskowej. Teraz uzyskała już czerezwieczajka podstawę do przesładowań, wiedząc, że Polacy tejżej przeciw bolszewizmowi konspirują. Wykrycie P. O. W. doprowadziło do aresztowania wszystkich najważniejszych jej członków. Wszystkich aresztowanych rozstrzelano. Zginął w ten sposób dowódca Gnatowski, jego pomocnik Trentowski i wielu innych. W jak barbarzyński sposób dokonano tego rozstrzelania, świadczy fakt, że kiedy w dwa miesiące potem przystąpiono do ekshumacji ofiar,

zakończono ich związanymi parami drutem kolczastym (sieć).

Tymczasem sytuacja militarna bolszewików zmieniła się z dniem każdym. Front zbliżał się do Winnicy. Ostatnie dwa tygodnie pracowały czerezwieczajka bez przerwy. Rozstrzelano już nie dziesiątkami, ale setkami ludzi. Wydaje się to nieprawdopodobnem, a jednak ułama w ten nie przesady. Statystyka czerezwieczajki z tych czasów, która jest w moich rękach i na której się opieram, potwierdza moje słowa w zupełności.

Nakoniec wreszcie zamierzali bolszewicy dokonać rzeczy strasznej. Według zeznań miało wile niejakiego Kolybki, instruktora czerezwieczajki i jednego dokumentu, który także znajduje się w moim rękach, miało zebrać wszystkich Polaków-urazdajków rozmaitych instytucji pod pretekstem wypłacenia im pensji, faktycznie zaś po to, by ich wyrzucić. Pierwszą część tego szatańskiego pomysłu została wykonana. Miało zebrać zebrać wszystkich Polaków i trzymać ich przez 2 godziny pod kłeczem; dalszego ciągu nie dokonano, a raczej nie zdążono dokonać wobec gwałtownego zbliżania się wojsk ukraińskich i natychmiastowej ucieczki. Dnia 10 sierpnia 1919 r. skończył się nareszcie okres panowania bolszewików. W panice, popobieżnie ustępowali z miasta oddziały czerwonej armii, mieszczący zaś wyciągali za ramię pięści, aby ich przekłże za swoje krzywdy i okrucieństwa. Nie szczędzili, nie wiedzeli, że bolszewicy wrócą... wrócą w roku następnym, by popułnić jeszcze okrutniej, by zniszczyć, rozstrzelali to, co ocalało z pierwszego okresu ich panowania.

Posłuchajmy, co mówili Polacy o Winnicy. Kiedy dnia 1 stycznia 1920 r., po ustąpieniu Denikina, na szczycie hotelu Savoy zawisł czerwony sztandar bolszewicki. Winniczanom znali dobrze te krwawe godło terroru. Wróciły dawne władze bolszewickie. Sytuacja pogorszyła się o tyle, że represje były wręczące przedewszystkiem przeciw Polakom, powtórnie zaś, wszystkie prawe organa bolszewickie były obciążone w połowie przez komunistów, w połowie przez Galicyan (Rusiniów z Galicji), którzy polszczyli się teraz z bolszewikami i podjęli jawną walkę z polskością Winnicy.

Bolszewicy ogłosili, że wszyscy, którzy przed przyjściem bolszewików wyjechali z miasta, uznani są za wrogów, mogli ich zaś będą konfiskowane na rzecz państwa. Następnie wydali rozkaz oddawania broni. Rewizje w poszukiwaniu tejże rozpoczęły się na szeroką skalę. Były to tylko pozory, bo w gminie rzeczy poszukiwali bolszewicy złota, srebra i pieniędzy. Ofiarowie praktykowali tu rabunek na równi z żołnierzami. Dokonując masowych rewizji, nie oszczędzili również kościoła i piłarni. Oczywiście rewizję przeprowadzano w kościele w czapkach i z popochami w uszach, dając z rowdujących, żyd galicyjski, kazali sobie nawet otworzyć Tabernakulum Ciekawym i wesołym charakterystycznym w tej całej rewizji było to, że kiedy w najlepsze wyszukano po wszystkich kątach, dowiedza krzaki anglo zarpięte stad rewizji, bo w kościele znalazło się 18 tysięcy rubli carskich. Dalsza rewizja była już nie potrzebna. Z wielką skrupulatnością przeprowadzano rewizję mienia adreklatorów. Bolszewicy byli tu o wszystkim ściśle poinformowani. Fakt ten nasuwa domysł, iż informacje te otrzymali od ludności miejscowej. Nie jedynie to zaszła wypadek.

Niezależnie od tych rewizji pracowała czerezwieczajka jako atakująca „kontrowolucyjna”. Uważając Polaków za „kontrowolucyjnych”, zwrociła przedewszystkiem na nich całą siłę szyszan i represji. Ponieważ od dłuższego czasu wydawała się agentom czerezwieczajki najbardziej podejrzana „Materia szkolna”, przeto urządzono w jej lokalu bardzo szczegółową rewizję. Rewizja ta wydała dla czerezwieczajki nadszodowane rezultaty, bo znalazło w Macierzy wszystkie prawne dokumenty Polskiej Organizacji Wojskowej. Od tego czasu uważali bolszewicy Macierz Polską za ognisko kontrowolucji i na podstawie znalezionych w Macierzy spisów nazwisk rozpoczęli masowe aresztowania. Wystarczyło up, że ktoś dał w swoim czasie ofiarę pieniężną na Macierz i nazwisko jego figurowało w kwadransu, a już padł ofiarą aresztowania jako „wrogo rewolucyjny” i „władzy proletaryatu”. Tymczasem dziesiątki szereg aresztowanych w zastraszający sposób. Pomagało mu w tym względzie kolegium czerezwieczajki, które spokojnie, bez najmniejszego cienia skrupułu wydawało po kilka wyroków śmierci dziennie. Na aresztowanych robili nie raz funkcjonariusze czerezwieczajki świadko interesu. Jeżeli mianowicie wiedzieli o kimś, że jest bogatym, aresztowano go pod zarzutem kontrowolucji; następnie skazywali go trybunał rewolucyjny na grzywnę kilkudziesięciu tysięcy rubli i puszczał na wolność po to, by po pewnym czasie powtórzyć znow to samą historię i wyłudzić od niebezpiecznego drugą grzywnę i t. d.

W przesładowaniu ludności polskiej największe zasługi się rusińscy żandarmi galicyjscy, którzy na nowym stanowisku w czerezwieczajce okazali się pracownikami nie do zastąpienia. Szczególniej srożył się niejaki Ostrożyński, późniejszy prezes czerezwieczajki, Rusin

Wojna polsko-czeska?

Cieszyn. (Telefonem). „Morawsko-Słozsky Dziennik” z 14 b. m. podaje tłustym drukiem pierwszy miesiąc następujący telegram:

Niebezpieczeństwo stanu wojennego między Czecho-Słowacy a Polską. Przyczyna wyjazdu min. spraw zagranicznych Benesza do Paryża. Polacy przygotowują najazd na Czecho-Słowacy.

Praga, 14 maja b. r. (prywat.). Wiedeńska prasa podaje z Pragi wiadomość, że wyjazd min. Benesza do Paryża znajduje się w związku z napięciem stosunków między Polską a Czecho-Słowacy, które stają się z dnia na dzień krytyczniejsze. Wyślanie delegacji do Lwowa a tem samem nawigowanie stosunków pokojowych między Czecho-Słowacy a Rosją jest zupełnie uzasadnione, ponieważ Czechi muszą sobie wytworzyć opinię przeciw najazdom Polaków, przy pomocy Węgrów, na Czecho-Słowacy. Ko-

niecznem jest więc szukanie rosyjskiej pomocy.

Warszawa. (Telefonem). Tutajże kółka polityczne otrzymały wiadomość, że Czechi postanowili nawiązać rokowania pokojowe z bolszewikami. Podół no miejsce rokowań mają być ustalone, lecz obydwie strony trzymają je w tajemnicy. Dalsze informacje, pozostające w związku z powyższą wiadomością, wskazują, że te „rokowania pokojowe” czesko-bolszewickie są prowadzone celem nawiązania porozumienia przeciw Polsce.

Warszawa. (Telefonem). W Moskwie odbyła się wielka narada wojenna bolszewicka pod przewodnictwem znanego generała carskiego Brusilowa. Uchwalono podjąć wszelkie wysiłki w walce przeciw Polsce. Naczelne dowództwo ma objąć generał Brusilow.

Nieprzyjaciół zaniechał ataków na Kijów.

10-ta dywizja bolszewicka zniesiona. — 4 statki pancerne zatopione. — Od 9 maja 4500 jeńców — Łojów zdobyty.

Warszawa. P. A. T. Komunikat sztabu generalnego wojsk polskich z dnia 13 b. m.:

W rejonie Kijowa nieprzyjaciół prowadził w dalszym ciągu uporczywe ataki, stając się za wszelką cenę odzyskać zajęte przez nas miejscowości na wschodnim brzegu Dniepru, wszystkie jednakże usiłowania w tym kierunku zostały zwycięsko udaremnione. Oddziały nasze, nawet w najcięższych będąc warunkach, nie ustąpiły ani piędzi ziemi.

Kompania 60 pułku piechoty, pod dowództwem sierżanta satabowego L. Wojczaka, walcząc w rejonie Dornicy, pomimo odcięcia od pułku i okrążenia ze wszystkich stron przez nieprzyjaciela, zdołała się utrzymać aż od nadejścia posiłków.

Ataki nieprzyjaciela, skierowane na przyczółek mostowy Rzeczyce, zostały odparte.

Dodatkowe doniesienia o ostatnich walkach nad Berezyną i Dnieprem dają obraz zupełnej klęski nieprzyjaciela.

Dotkliwie straty ponieśli bolszewicy zwłaszcza pod Glibowem, gdzie zdołaliśmy im odciąć odwrót. Zniszczone zostały do szesnastu pułki II. brygady 10 dywizji. Dowódca brygady i komierz poległ, około 400 bolszewików utonęło w Dnieprze. Klęska pod Glibowem spowodowała taki popłoch, że 10 dywizja sowiecka nie przedstawia już żadnej wartości bojowej. Resztki dywizji, której udzieli się przedostać na lewy brzeg Dniepru, pod wpływem naszego wypadu porzuciły broń, uciekając w największym popłochu.

Oddział majora Jaworskiego, operujący wzdłuż Dniepru, na północ od Prypoci, prowadząc nieustannie i bardzo zżeczne boje, zatopił 4 bolszewickie statki pancerne. Zdobyto przytem mnóstwo materiału, młłanice karabinów maszynowych, oraz ponad 115 jeńców.

Na naszych tyłach zjawili się obecnie resztki oddziałów nieprzyjacielskich, wylaniające się partiami z lasu, tak, że liczba jeńców z operacji na Rzeczyce, przekracza już 2000.

Na Podolu rozbiły nasze oddziały I. sowiecką brygadę ukr. w sile 2000 ludzi.

Warszawa. P. A. T. Komunikat sztabu gen. wojsk polskich z dnia 14 b. m.:

Na przedmieściach Kijowa, po poniesionej klęsce, nieprzyjaciół zaniechał dalszych kroków i zachowuje się biernie. W walkach dnia 12 b. m. przy odpiernianiu jazdy nieprzyjacielskiej zginął bolsarski śmiercią porucznik Jodko Narkiewicz.

W rejonie Łojowa resztki oddziałów bolszewickich, znajdujących się na prawym brzegu Dniepru, uległy zupełnemu rozbięciu. Miasto zaś Łojów zostało definitywnie przez nas opanowane. Późatem sytuacja bez zmian.

Zestawienie stwierdzonej dotychczas zdobyczy naszej ofensywy wynosi od 9 b. m. do dnia dzisiejszego 4500 jeńców, 12 dział, kilkadziesiąt karabinów maszynowych, 6 statków, kilkanaście berlińsk, oraz znaczną ilość sprzętów, materiał kolejowy i wojenny.

z Galicji, doktor filozofii (sic), absolwent lwowskiego uniwersytetu. Człowiek ten znajdował wprost satysfakcję w zęcaniu się nad bezbronnymi więźniami i z rezerwą asystował wszystkim męczaniom i tortorom.

Polacy bali się wychodzić na ulicę. Obawa była powszechna. Nikt nigdy nie nocował we własnym domu; wielu musiało potajemnie uciekać z miasta. Jeden z obywateli, którego bolszewicy poszukiwali i nawet naznaczili cenę na jego głowę, mieszkał przez 2 tygodnie w lesie na drzewie, nota bene w lesie, w którym bolszewicy czynili bardzo intensywne poszukiwania.

Prócz rozstrzeliwań miejscowej ludności praktykowano ten proceder na innych także wężnich, dowożonych z okolicznych miast. Winnica stała się głównym etapem, a zarazem miejscem kaźni z całego okręgu. Ogółem, jak wykazuje statystyka, w czasie pierwszego i drugiego pobytu bolszewików rozstrzelano w Winnicy około 3 tysięcy osób, z czego Polaków było co najmniej tysiąc.

Oto nagie, wynurzone swą siłą faktą. Tak wyglądała wolność bolszewicka, tak wyglądała dobroć komunizmu. Jak zaraza morowa, zostawiają po sobie bolszewicy ruiny i zgłuszenia.

Z radością witają Winnicę wojska polskie, ludność zaś polską ogotowała mu wspaniałą owację. Witano oswobodzicieli witano pogromców krwawego terronu.

M. Z. JEDLIŃSKI.

KRONIKA.

Kraków, 15 maja.

PODZIĘKOWANIE NACZELNIKA PAŃSTWA. Prezydent m. Krakowa otrzymał od szefa kancelarii cywilnej Naczelnika Państwa następujące pismo: Z polecenia Naczelnika Państwa składam szczerze podziękowanie za telegram z dnia 29 z. m., wysłany z okazji zwycięstw na wschodzie i za uczucia patriotyczne w nim wyrażone.

ROD UNIWERSYTETU Z POWODU ZAJĘCIA KJOWA. We czwartek o godz. 12 w południe odbyła się w auli Uniwersytetu Jagiellońskiego uroczystość ku uczczeniu świętych zwycięstw oręża polskiego na wschodzie i wzięcia Kijowa. Na uroczystości przybyli: starosta krakowski Kowalikowski z przedstawicielami władz rządowych, generałowie Symon i Siller, inspektor miasta wicepr. Rolier, senat akademicki i in. corpore. Liczni przedstawiciele nauki, literatury i prasy.

Pierwszy zabral głos rektor Uniwersytetu Dr. Estreicher i w gorących słowach uczcił walczącą zbrodnię polską i wzmógł okrzyk na cześć Naczelnego Wzdu, który zebrani z zapalem powtóżyli. Potem przeszedł mowca do historycznego stosunku Polski do Ukrainy, określił wpływ kulturalny, jaki wywierała zawsze Polska na swych wiodnych sąsiadach, a w szczególności na siostrze Czerwonej Rusi Kijów... Uniwersytet kijowski, założony przez cara Mikołaja I., doznając swego czasu w swe podwoje dużą liczbę Polaków. Gdy mowca, opowiadając dzieje uniwersytetu kijowskiego, wskazywał na terenach tego uniwersytetu, a obecnych w auli, dwa uczonych polskich: prof. Tretia i Dubieckiego, ozwały się gorące oklaski.

Drugim z kolei mowcą był słuchacz Uniwersytetu Jagiellońskiego, p. Kaczowski, prezes Bratniej pomocy U. Uniw. Jag., który w entuzjastycznym przemówieniu dał ogólny wyraz niespożytą siłę polskiego ducha. Wreszcie na mównicę wyszedł szef uniwersytetu Uniwersytetu Jagiell. Dr. Tretia, który dał krótki, ale treściwy zarys historii ziem polskich i ich stosunku do dawnej Polski, a wreszcie do samodzielnego państwa Rosji. Zajmując skroślił prof. Tretia historię kultury polskiej, która zawsze za preceptorkę brała polską kulturę, a wreszcie historię uniwersytetu kijowskiego, a przede wszystkim krótki, ale bolesne dzieje baun entuzjastów polskich (Szewczenko, Kulisz i inni) w walce z carskim despotyzmem.

Na tem zakończyła się poważna i pamiętna uroczystość ku uczczeniu doniosłej chwili dziejowej, której widownia była aulą starej Jagiellońskiej Wszechnicy.

ZASZCZYTNE ODZNACZENIE LEKARZA. Papież Benedykt XIV nadał za panu i cenionemu lekarzowi, Dr. Włodzisławowi Świątkowi, order pro Ecclesia et Pontifice, którego uroczyste wręczenie odbyło się z końcem ub. m. w klasztorze SS. Augustynek wobec zaproszonych gości, przeważnie pacjentów Dra Świątko. Przyjęcie dokonał imieniem Księcia-Biskupa Sapiehy ks. Dr. Niemcewicz, który w przemówieniu swym zaznaczył, że nadany Dra Świątkowi order ustanowiony został przez papieża Leona XIII dla osób szczególnie zasłużonych na polu społecznej działalności, a dekorowanemu dostaje się w uznaniu jego czterdziestoletniej wydatnej pracy lekarskiej.

PRZEGLĄD ROCZNIKÓW POPISOWYCH 1906. oraz roczników 1900 i 1901 odbędzie się w koszarach im. Piłsudskiego. W dniu 25 b. m. staje w Krakowie do przeglądu rocznik 1896 od lit. A do M, w dniu 26 b. m. rocznik 1896 od lit. N do Z, w dniu 27 b. m. rocznik 1900 od lit. A do N, w dniu 28 b. m. rocznik 1900 od lit. O do Z, w dniu 29 b. m. rocznik 1901

od lit. A do N, w dniu 31 b. m. rocznik 1901 od lit. O do Z. W powiecie krakowskim przegląd odbywać się będzie w dn. od 1 do 4 czerwca, w Podgórzu od 5 do 7 czerwca, w Chrzanowie od 25 do 29 maja, w Wieliczce od 31 maja do 5 czerwca, w Bochni od 7 do 12 czerwca.

Z UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO. Naczelnik państwa zamianował profesora zwyczajnego filologii słowiańskiej w Uniw. Jana Kazimierza we Lwowie, Dra Kazimierza Nit-scha, profesorem zwyczajnym językoznawstwa słowiańskiego w Uniw. Jagiellońskim.

PODATEK OD PRZYSTOJNOŚCI WARTOŚCI NIERUCHOMOŚCI. Onegdaj odbyło się posiedzenie komisji wymiarowej dla podatku od przystojszności nieruchomości. Przewodniczącym wybrano wiceprezydenta Sarego, zastępcą r. m. Turskiego. W skład komisji wchodzi z strony Rady miejskiej: r. m. Dr. Müller, Dr. Schneider, zaś ze strony magistratu st. radca Dr. Reimer i st. r. budown. Kłaczek. Po dyskusji komisja uchwaliła, jak magistrat ma postępować przy szacowaniu nieruchomości i wymiarze podatku.

PODWYŻSZENIE CENY GAZU. W piątek dnia 7 b. m. odbyło się posiedzenie komisji gazowo-elektrycznej pod przewodnictwem prez. Federowicza, na którym zastanawiano się nad ciężką sytuacją finansową gazowni, spowodowaną ciągłą, bardzo znaczną, zwykłą ceną węgla. Przed wojną kosztowała ona węgla loco kopalnia K 24, średnia zaś cena gazu wynosiła 22 hal. za 1 m³. Od 1 stycznia 1920 nastąpiła gwałtowna zwykła cena węgla do K 442 za 1 tonę, a cenę gazu ustosunkowano na K 2 za 1 m³. Od 1 marca nastąpiła dalsza zwykła cena do K 580, czyli mk. 406 za tonę, co odpowiadało, przy zwykłej innych materiałów, cenie gazu mk. p. 2.50. Od 1 maja nastąpiła dalsza zwykła cena węgla do mk. p. 980 za tonę.

Do tej niywalnej zwykłej ceny węgla nie jest gazownia w stanie dostosować cenę gazu, tem bardziej, iż zazwyczaj dowiaduje się o nowej zmianie ceny węgla w kilka lub kilkanaście dni po wejściu jej w życie. Wobec tego komisja zmuszona była ustanowić nową cenę gazu, która obowiązująca będzie od odczytów w miesiącu maju, mianowicie: 1 m³ gazu do światła, gotowania i przemysłu — mk. 3.50; 1 m³ gazu do motorów — mk. 2.50. Gdy porówna się cenę węgla dzisiejszą z ceną przedwojenną, okazuje się, że węgiel podrożał 60-krotnie, natomiast cena gazu tylko 23-krotnie. Wskoczą za-twierdzone szereg spraw bieżących.

WYŻSZE CENY A MNIEJSZE PORCIE. Zwraca uwagę, że w niektórych restauracjach i kawiarniach, po zatwierdzeniu znacznej podwyżki cen na potrawy i napoje, są one podważane w mniejszych porcjach, a nadto rodzaj tych potraw i napoi jest gorszy, niż poprzednio. Brak też cennika, wywiastającego w miejscu widocznym, z zaznaczeniem zatwierdzenia przez władzę. Niewątpliwie energicznie spełniając swe zadanie Urząd walki z lichwą nie zaniedba ingerencji i w tym kierunku.

PROGRAMY TEATRALNE w teatrach miejskich w Krakowie odznaczają się tem, że ich właściwie niema. Bilansy bowiem sprzedają publiczności zwykle afisze, rozlepiane na rogach ulic. Byłoby wskazane, aby śladom teatrów warszawskich nasze teatry miejskie postarały się o estetyczne programy, które byłoby przyjemnie wziąć do ręki. Rozmieszczenie kosztowałyby one więcej ze względu na drożyznę druku i papieru, jednakże, zdaniem naszym, dla gości nie byłyby droższe, gdyż dalały się do łatwo wyrównać przez zamieszczenie odpowiednio dobranych platynów ogłoszeń. Inowacja taka byłaby bardzo pożądaną i życielwie przyjętą przez sfery uczęszczające do teatrów.

CHLEB CIEMNY I BIAŁY. W przyszłym tygodniu będzie — jak wiadomo — wydawany chleb ciemny z mąki rumińskiej, której cena jest stosunkowo wysoka, bo wynosi 17 kor. za 1 kg. Na zwykłą cenę wpłynęło to, że mąka załupniona została zagranicą, gdzie kurs naszej waluty jest niski. W każdym razie cena ta jest znacznie niższa od ceny chleba poza-kontyngentowego, zakupowanego przez ludność, za który się płać od 30 do 40 koron za 1 kg. W ostatnim tygodniu b. m. wyda magistrat część chleba białego, a część ciemnego. Niezależnie od chleba wydaną będzie biała mąka amerykańska po 50 kg. na osobę.

POŁĄCZENIE KRAKOWA Z KRYNICĄ. Dyrekcja kolei państwowych donosi: Z dniem 15 b. m. zaprowadza się od Krakowa, a z dniem 16 b. m. od Krynicy bieg bezpośrednich wagonów pierwszej, drugiej i trzeciej klasy między Krakowem a Krynica, pociągami Nr. 127, 611, 6765, 6762, 614, 122. Odjazd z Krakowa o godz. 8.25, przyjazd do Krynicy o godz. 19.45, odjazd z Krynicy o godz. 9.40, przyjazd do Krakowa o godz. 20.10.

MILIONY W POSIADANIU HAŁATOWCA. Jak donosiśmy, pojawiły się w obiegu fałszywe 1000-markówki. Jak śledztwo wykryło, w Banku obrotowym w Rynku głównym w Krakowie złożył żyd, hałatowiec, Saul Schreiber 5 milionów marek, jako kwotę, którą zapłacił Jakobowicz i S. Singerowi za skóry włoskie. Wśród tych pieniędzy kasyer banku zauważył 18 sztuk fałszywych 1000-marek i dał znać o tem policyi. W poszukiwaniu za

falszerzami policya przeprowadziła rewizję w mieszkaniu Schreibera przy ul. Krakowskiej 16. Otworzył on szafę, w której znajdowały się zwal 1000- i 100-marekówek. Przeszukano, skontrolowano i przekonano się, że wszystkie banknoty są prawdziwe. Schreiber oświadczył funkcjonariuszom policyi, że pieniądze na kupno skóry otrzymał od kilku kupców na Kazimierzu i nie wiedział o fałszyfikatorach. Prawdopodobnie więc w zwojach 1000-marekówek bez jego wiedzy znajdowały się fałszyfikatry.

Badz co badz, wysocy jest zastanawiającym, że hałacz, mieszkający na Kazimierzu, posiada miliony i niemi obraca. Jest to jedna z wielu ilustracji, jak źle się powodzi w Polsce naszym neutralnym i jak im się z tego powodu spieszy do Palestyny!

WYROKI SADU WOJSKOWEGO. Michał Godawa, ppor. artylerii 6 p. a. w Krakowie — Łobzów, wyrokiem prawomocnym sądu wojakowego O. G. w Krakowie z dnia 3 lutego 1920 skazany został na karę więzienia przez sześć miesięcy, obłożonego jednym postem i twardym lożem co miesiąc, oraz na utratę stopnia oficerskiego za zbrodnie z §§ 502, 505 w. u. k., że przez fałszywe przedstawienie pismem, że ukończył 6 klas szkoły realnej wprowadził zarząd wojakowy w błąd i w ten sposób, wydłużając podstępnie nominację swoją na podporucznika wojsk polskich, oraz pobrawszy pobory podporucznika za czas od 1 września do 11 października 1919, wyrządził państwu szkodę w prawach nominacji oficerów i szkodę materialną, oraz za występki dyscyplinarny opłisłwa poza służbę.

Jan Woźniak, zawodowy urzędnik wojakowy XI rangi P. K. U., przydzielony jako oficer ewidencyjny w starostwie w N. Sączu, prawomocnym wyrokiem sądu wojak. O. Gen. w Krakowie z dn. 10 lutego skazany został za zbrodnie przyjmowania podarunku w sprawach urzędowych na karę więzienia przez trzy miesiące, połączoną z utratą stopnia wojskowego urzędnika XI rangi.

ZŁODZIEJE STRYCHOWI PRZED SADEM. Wczoraj odbyła się przed sądem przysięgłych rozprawa przeciw Janowi Humonowi i Ant. Wojciechowskiemu, pomocnikom menterkim, o szereg włamań na strychy, dokonanych w Krakowie w lecie i w jesieni r. 1919. Po przeprowadzeniu rozprawy, Humen skazano na 4 lata, a Wojciechowskiego na 3 lata ciężkiego więzienia.

O MAPY WOJSKOWE. Oddział inform. D. O. G. komunikuje: Zauważono, iż wiele cennych map generalnych z czasów austriackich marnuje się, czy to przez zniszczenie na koperty, czy też przez zapomnienie u osób cywilnych, podczas gdy przy opracowywaniu planów strategicznych daje się odczuć duży brak tego materiału. Komenda miasta zwraca się przeto z gorącym apelem do ludności cywilnej, by przysłała z pomocą naszej młodzie armii i ułatwiła jej pracę w tym kierunku, przysyłając będąc w jej posiadaniu mapy wojskowe generalne i szczegółowe do komendy miasta.

NIEZŁADNY WYPADEK PRZY PRACY. Wczoraj podczas przenoszenia szyn na torze kolejowym robotnik, Jan Cieślak, został zraniony w głowę uderzeniem szyny i doznał wstrząśnienia mózgu. W stanie ciężkim odwieziono go Pogotowie ratunkowe do szpitala św. Łazarza.

ARRESTOWANIE SZPIEGA. Wczoraj na dworcu kolei arczowano 34-let. Stanisława Piłkaka, reagenta i szpiega-prowokatora. Pochołdzi on z Maryańskich Gór koło Ostrowy Mor. Piłkaka uwięziono w Krakowie agitację antypaństwową, wywołującą stosunki czeskie. Jest on podejrzany o szpiegostwo na rzecz Czech.

USPOKOJENIE WŁADZY. Wczoraj w ul. Długiej arczowano zwanego włamywacza krakowskiego, Jana Czarnuchowskiego. Przed niedławym czasem eskortowano go z więzienia w Mokotowie na rozprawę przeciw bandycie Bochenkowski i wówczas zdołał uciec z pociągu. Znalazłszy przy nim legitymację z fotografią na nazwisko Bolesława Ciszewskiego, urzędnika wojakowego, Legitymacja opatrzoną była fałszywą pieczęcią. Czarnuchowski ubrany był po cywilnemu z wyszukana elegancją. Arrestowano również jego przyjaciółkę, Karolinę Borkowską. Znachodził podejrzany, że Czarnuchowski brał udział w ostatnich wielkich włamaniach w Krakowie.

NIEDANE WŁAMANIE. Do mieszkania Dory Sas przy ul. Jasnej włamało się kilka złodziei, którzy zabrali mnóstwo garderoby, bielizny i t. d., wartości 100.000 kor. i spakowali w toboły. Naraz weszła do mieszkania właścicielka. Złodzieje, zostawiając łup, rozprzecznieli się; sasiadzi zdalił i ujął wszystkich jednego z nich, w osobie Józefa Błaska, pochodziącego z pow. piotrkowskiego. Wczoraj policya przywiezła resztę szalki, złożoną z 4 żydów. Na szacie tej ciężka podejrzenia o inne włamanie. Dochodzenia w toku.

KRADZIEŻ W POCIĄGU. Juda Klein, kupiec z ul. Dietelskiej, doniósł policyi, że na przestrzeni między Bogumiem a Krakowem skradziono mu z dwóch pak w wozie towarowym jedwabie i taftę, wartości 120.000 kor.

KIESZONKOWIEC W SZYNKU. W szynku Rosenberga przy ul. Kopernika skradziono pewnemu kupcowi portfel z kwotą 12.000 kor.

KONIA Z WOZEM skradziono wczoraj Andrzejowi Jaworskiemu z Brania na pl. Wilełpole.

USILOWANE OTRUCIE. Onegdajszego nocy wozano Pogotowie ratunkowe ma ul. św. Wawrzyńca, gdzie Anna Krzemień zażyła sublimatu w zamiarze otrucia. Po przepłukaniu żołądka, odwieziono desperatkę do szpitala św. Łazarza.

Z Polski i ze świata.

PIĘĆ CZASZEK POD KRZYŻEM TRAU-GUTTA. W Warszawie donoszą: Robotnicy, plantujący stoki Cytadeli, wykopali w pobliżu krzyża Traugutta pięć czaszek. Czyja to czaszki — nie wiadomo, ale ilość ich, oraz miejsce, w którym je znalezione, naprowadzają na pewne przypuszczenia. Przecież tam, gdzie obecnie stoi krzyż, w roku 64 zawisło na szubienicy pięciu członków Rządu Narodowego! A nie zdano nigdy stwierdzić, gdzie katowskie ręce zagrzebały czcigodnych męczenników. W nadchodzącą niedzielę o godz. 10 czaszki będą pochowane przy krzyżu Traugutta. Następnie ks. Prądzyński, kapelan wojakowy, odprawi Mszę polową za wszystkich Polaków, poległych w obronie Ojczyzny.

JAK ZGINAŁ KS. RADZIWIŁŁ? „Goniec Częstochowski” podaje następujące szczegóły

o bitwie pod Mallnem, w której zginął ks. Radziwiłł i otrzymał ranę major Orlicz-Dreszer. Stwierdzono protokołami, że bolszewicy strzelali kulami dum-dum. Major Dreszer uniknął śmierci jedynie dzięki tej okoliczności, że został ranny z bliska i kula przeszła pierś na wyłot. Po otrzymaniu postrzału, major Dreszer wraz z ciężko rannym rotmistrzem ks. Radziwiłłem odstawieni zostali do pociągu sanitarnego, zabranego uprzednio bolszewikom. Po założeniu opatrunku, major Dreszer wyszedł z pociągu, żeby zasięgnąć wieści o losach bitwy. Dzięki tej okoliczności zawiadza swe ocalenie po raz drugi. W tymże czasie bowiem bolszewicka obsługa pociągu, która na razie nie została zmieniona, dokonała morderstwa na osobie rannego ks. Radziwiłła. Winni morderstwa zostali natychmiast oddani pod sąd polowy.

HOJNY DAR NA RATUNEK INTELIGENCYI. Dzienniki warszawskie donoszą: Hieronim i Antoni Klemiewiczowie złożyli 2.800.000 mkł na cele społeczno-filantropijne w Warszawie. Z tego 2 miliony zostały przeznaczone na pomoc dla inteligencji biednej i złożone na ręce komitetu, składającego się z trzech pań: majorowej Lubieńskiej, ks. Michałowej Woronieckiej i hr. Heleny Ostrowskiej. Komitet zamierza utworzyć następujące instytucje: 1. Ognisko dla dzieci do lat 8, do którego przyjmowanoby dzieci wdów inteligentnych, aby im umożliwić pracę zarobkową; 2. kursy dla młodzieży, uczęszczającej do szkół średnich; 3. ognisko domowe dla starców i ludzi, pozbawionych możliwości zarobkowania. W każdej z tych instytucji pierwszeństwo mieliby członkowie rodzin inwalidów i inteligentów, poległych za Ojczyznę.

KOLONIA DLA DZIENNIKARZY. Ministerstwo dla dziełki pruskiej wyjechało kredyt na urządzenie kolonii letnich dla dziennikarzy i pracowników pióra w Poznaniu. Kolonia ma być urządzona na 40 osób w Kartuzach lub w innej miejscowości, o ile tylko znajdzie się odpowiedni budynek.

UDERZENIE PIORUNU W KOŚCIOŁ. W osadzie Grabów pod Łęczycą uderzył piorun w kościół w niedzielę, podczas sumy. Pięć osób zostało zabitych, a 20 doznało silnych kontuzji.

ECHA UROCZYSTOŚCI WILEŃSKICH. Korespondent wileński „Słowa Polskiego” pisze: W dniach 18 i 19 kwietnia obchodziło Wilno rocznicę oswobodzenia z rąk bolszewików. Kto-by miał chęć rozstrzygnięcia o przynależności Wilna, miałby to ułatwione przez owe uroczystości. Nastroj w całym mieście nadzwyczajny, połączony od ludu kłęczącego na ulicy i rozmodlonego przed obrazem Matki Boskiej Ostrobramskiej, od tłumów, przesuwnących się przez Brana z odkrytą głową, a skończywszy na imponujących manifestacjach, pochodach, mowach państwowych, uroczystej Akademii na uniwersytecie z mową rektora, uroczystym przedstawieniem w teatrze, mszy polowej — całe miasto oddychało jedną myślą: „żyć z Polską”.

TIEDEMANN CHCE ZOSTAĆ OBYWATELEM POLSKIM. Wychodząca w Kwidzynie „Gazeta Polska” donosi, iż osławiony twórca hakatyizmu, Tiedemann z Jeziorka, usiłując ko-niecznie zostać obywatelom polskim. Nikczemność hakatyizmu okazuje się tem samem w całej pełni. Człowiek, który przez całe życie szczuł na Polaków, walcząc rzekomo w obronie uciśnionej niemieczyny, dziś ciśnie się do Polski.

LECZENIE ZA WIKTUALY. Pewien lekarz w Gracu przybił na drzwiach swej poczekalni następujący napis: „Porady lekarskiej udziela się tylko w zamian za wiktualy”. Starostwo za-gadło od tego lekarza, aby napis usunął, jako sprzeciwiający się przepisom etyki lekarskiej, ale Izba lekarska stanęła w jego obronie. Lekarz styryjscy uznali, że motywy, podane przez ich kolegę, zupełnie usprawiedliwiają jego postępowanie. Brak środków żywności tak się daje we znaki, że nie w tem dziwnego, jeżeli lekarz działa w myśl zasady: „Pomagam ja tobie, pomóż ty mnie”.

Zawiadomienia i komunikaty.

ZBIÓRKA. Magistrat zezwolił sekcji pań przy Związku katolickich uczuć rekondycyjnych na urządzenie w dniu 16 b. m. publicznej zbiórki pieniężnej na cele niesienia pomocy młodziem rekondycyjnej, zagrożonej gruźlicą.

„GLEBA NA ZIEMIACH POLSKICH”. Wykład pod powyższym tytułem wygłosi dnia 15 b. m. Dr W. Kuźniar w Coll. minus U. J., ul. Gołębina 1. 11, p. 2.

Z T. N. S. W. W sobotę 15 b. m. w sąd 43 Coll. Nov. odbędzie się posiedzenie Krak. Kola T. N. S. W. Na porządku dziennym odczyt prof. Świątko: „Sztuka w szkole, jako czynnik wychowawczy” i referat prof. Bystryckiego: „Normy honorarjów za lekce w zakładach prywatnych”.

PRYWATNY RUCH TELEGRAFICZNY i telefoniczny z Brdami dozwolony.

ZIAJZ PCZTOWCÓW. Dnia 28 maja odbędzie się w Krakowie II-gi zwyczajny walny zjazd delegatów Kół miejscowych Związku pracowników poczt, telegr. i telefonu Kzplet Polskiej. Obrady będą się odbywać w sali magistratu.

WPISY DO KOLONII I PÓLKOLONII. Do przeprowadzenia wpisów do kolonii i półkolonii dla dzieci szkolnych i w wieku przedszkolnym, jakoteż młodzieży szkół średnich w czasie od 17 do 22 b. m. uproszone zostały ośrodkowe dyrekcje szkół. Wpisowe na kolonie wynosi 10 mk., na półkolonie 5 mk. Opłata miesięczna w kolonach 30 mk., w półkolonach 20 mk. Dzieci w wieku przedszkolnym (od 4-6 lat) mogą być zapisywa-

ne przez do szkół uczęszczające rodzeństwo, w czasie przez ośrodkowe dyrekcje szkół powszechnych, podanym do wiadomości za pomocą wy-wieszki na budynku szkolnym.

ZIEMIANKI dla konsumów, zakładów i t. p. sprzedaje Biuro aprowizacyjne wagonowo po 3 K 30 h za 1 kg. Zgłaszać się należy w godzinach przedpołudniowych w Biurze aprowizacyjnym magistratu. Producent, który zgłosił zapotrzebowanie, mogą otrzymać ziemianki do sadzenia.

MATCH FOOTBALOWY. W niedzielę 16 b. m. odbędzie się o godz. 4 po poł. w koszarach gen. Bema przy ul. Rakowieckiej 1. 20, match footballowy między drużynami 6 p. a. c. i Dyonu lotniczego. Wstęp dla wojskowych wolny, dla osób cywilnych 8 mk. Czysty dochód przeznaczony na rzecz Uniw. żołnierskiego.

NEKRROLOGIA.

W Warszawie zmarł przed paru dniami Stefan Gębarski, długoletni redaktor i filar „Przajęcia dzieci”, a ostatnio urzędnik Tow. kred. miejsk. w Warszawie. Był on autorem licznych powieści dla młodzieży, oraz doskonałych artykułów pedagogicznych. Jego „Robinson Tatrzański” był i jest ulubioną książką młodego pokolenia.

Repertuar teatru miej. im. J. Słowackiego. Sobota 15 b. m.: „Pan poseł” Fijałkowskiego. Niedziela 16 b. m.: Po pol. „Ponad śnieg” Żeromskiego; wieczorem „Pan poseł” Fijałkowskiego.

Rep. miejskiego teatru powezachuczn. Sobota 15 b. m.: Po raz pierwszy „Miłostki wojskowe” operetka w 3 aktach St. Turskiego. Muzyka M. Świerżewskiego. Niedziela 16 b. m.: Po pol. „Krakowiacz i górale”; wieczorem „Miłostki wojskowe”.

Repertuar „Dagoteli”.

Sobota 15 b. m.: Po pol. „Jas i Małgosia”; wieczorem „Zakochani”. Niedziela 16 b. m.: Przed pol. IX Koncert symfoniczny; po pol. „Twarz i maska”; wieczorem „Zakochani”.

Repertuar teatru „Nowości”.

Sobota 15 b. m.: „Sybilla”. Niedziela 16 b. m.: Po pol. „Sybilla”; wieczorem „Sybilla”.

Założenie kopalni węgla w Zachodniej Małopolsce.

Podajemy do wiadomości interesowanych, że projektowana Spółka, mająca na celu podjęcie produkcji węgla na terenie Tenczynka, została już założona pod firmą „Kopalnia węgla kamiennego Tenczynek, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Spółka niebawem przystąpi do podwyższenia kapitału zakładowego, potrzebnego do uruchomienia kapitału i natenczas uwzględnione zostaną zgłoszenia, nadesłane po założeniu spółki.

Doprowadzeniem do skutku zakupu nieruchomości i założeniem spółki uważamy nasze zadanie za spełnione i prosimy odtąd wszelkie pisma, dotyczące zamiaru przystąpienia do spółki, skierowywać pod adresem: „Kopalnia węgla kamiennego Tenczynek, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”, Kraków, ul. Kościuszki 1. 40.

Bolesław Zardecki, dyrektor Banku ziemskiego, Tow. sko. w Ładcu; Franciszek Drobnik, inżynier górniczy w Krakowie.

Podwyższenie ceny gazu.

Komisja gazowo-elektryczna Rady stoł. król. miasta Krakowa na posiedzeniu dnia 7 maja b. r. podniosła cenę gazu począwszy od odczytów gazomierzy w miesiącu maju 1920, a mianowicie:

1. za 1 m³ gazu zużytego do oświetlenia, gotowania, opalania i przemysłu liczyć się będzie po M. 3.50;

2. za 1 m³ gazu do motorów po M. 2.50

O tem P. T. Konsumentów zawiadamia Dyrekcja Gazowni miejskiej.

Wiadomości polityczne.

— „Kuryer Poznański” donosi, że w okręgu kościernskim (Kościerzyna) stwierdzono urzędowo następujący wynik wyborów:

Narodowe Stronnictwo Robotników uzyskało głosów 57.104 a mandatów 4; wybrani zostali: Adam Chądzyński, urzędnik ministerstwa przemysłu i handlu, w Warszawie; Jakób Nurek, cieśla, ze Starogardu; Izidor Drejski, lekarz z Pelplina i Anna Piasecka z Torunia.

Niemcy uzyskali głosów 33.514 a mandatów 2; wybrani zostali: Gustaw Heike, sternik, z Tazewa i Splett Jan, nauczyciel poznańszczyzny, z Pucka.

Związek Ludowo-Narodowy zyskał głosów 32.496 a mandatów 2; wybrani zostali: Józef Halier, generał, z Zakopanego i ks. Aleksander Kupoński, proboszcz z Dużego Garca.

Polskie Stronnictwo Ludowe na Pomorzu (grupa Człystowskiego z Gdańska) zyskało głosów 16.183 a mandat 1; wybrany został: ks. Łosiński Bernard, proboszcz, z Sierakowic.

Zadnego mandatu nie uzyskały: Stronnictwo Chłystojńsko-Ludowe (grupa Kulerskiego i ks.

A. ZEMBRZYCKI

KRAKOW, ul. Floryańska 9.

Magazyn papieru, przyborów szkolnych i kancelaryjnych.

POLICA

Obrazki komunistyczne i prymitywne. Obrazy do ołtarzy, sal szkolnych i mieszkań

Ferefony — poleca:

1143

KAZIMIERZ ZAJACZKOWSKI

Kraków, pl. Maryacki 8. — Oprawia się obrazy, portrety i w rama.

